

Ce dorești să mai știi, domnul meu?

Tu nu simți cât de devreme, neașteptat, surprinzător
m-am așezat în inima ta?
Nu simți ce aromă plăcută
are cafeaua impregnată cu locuirea mea în tine?
Nu simți cât de necuprinzătoare am devenit
și cum ți-am ocupat - fără luptă, fără o minimă rezistență din
partea ta, tot spațiul vital?
Nu simți cum m-am insinuat
ca fumul de frunză arsă toamna,
în toată pădurea sufletului tău?
că te cuceresc, pas cu pas,
în toate fibrele și în toți atomii ce credeai că sunt doar ai tăi.
Că participi la „invazia” mea prietenoasă,
dorită, care nu ia niciodată, ci cunoaște, răspunde, aprinde,
dăruie... Dar.. sunt gata de poveste
ca o Șeherezadă. Doar să-mi iau cafeaua
și apoi să mă reșez în inima ta.

Lucia BIBART, **Revista *Discobolul* 301-302-303-2023**

<http://www.usr-alba.ro/images/301-302-303/index.html>